

ER WAS EENS EEN GESLUIERDE DAME....

Onder een goudgele plooiparasol zat een gesluerde dame met vermoeide fraaie donsvoetjes uit te rusten op een fluweelelfenbankje in het bos. Ze zag er beeldig uit, droeg een met sparrenveertjes versierde prachtvlamhoed en verder een pagemantel, waaronder een met waterknoopjes afgezet plooirokje. Aan haar ene hand had zij vingerhoedjes en ze wuifde zich koelte toe met een waaiertje. Met de andere knabbelde ze aan een klein sinterklaasschijfje.

Naast haar, op een grasschotelkje met viltmatje, stond een eikelbekertje. Een kleine kop-op-schotel, die ze uit een hoorn-van-overflow via een trechtertje met thee had gevuld. Een idyllisch plaatje zoals u ziet.

Maar, helaas, haar brandnetelklokje op een klein moskussentje stond op 2 voor 12 en vlakbij vluchtte een eikhaas snel weg op zijn hazenpootjes met zijn donkere hazenoren angstig plat in zijn nek. Wat was er aan de hand?

In een peperbus op wietjes naderde een gebochelde grauwwkop. Hij droeg een sombere vaalhoed, had een groezelig huidje, echte judasoren, en vieze boompusten op zijn wangen. Zijn handen zaten vol met barstende harskorstjes en onder zijn nagels bruine rouwvliesjes. Uit zijn mond hing een zinnelijke kleverige aardtong. Een echte griezel dus, een echte slijmerige blekerik.

Daarbij had hij, ter verhoging van zijn potentie, zojuist een flinke maaltijd genuttigd van in heksenboter gebakken duivelseieren.

Maar gelukkig was hij niet de enige bezoeker.

Ook een eenvoudig wit ruitertje met een bleke franjehoed op zijn puntig kaalkopje was het bos ingereden. Het was een kleine molenaar en hij was net klaar met uit zijn meelkop met echt moederkoren overheerlijk bronskleurig eekhoorntjesbrood te bakken.

En, hoewel klein van stuk, hij was een echte taailing en hij had gelukkig zijn bosnetje met kogelwerpers en gedraaide knotsjes en ook nog een peksteel bij zich.

Het was geen wissewasje, dus hij wist de gebochelde grauwwkop te verjagen. Voor de gesluerde dame was de kleine molenaar een blanke pronkridder en zij ging met hem mee naar zijn gezellig weerhuisje met zandtulpen in de tuin en schaapjes in de wei.

Daar leefden ze nog lang en gelukkig.

Joke Anema-Balke

Het zal u niet zijn ontgaan dat bovenstaand sprookje een aantal paddestoelnamen in zich bergt. Wie een briefkaart met het juiste aantal verschillende paddestoelnamen voor 31 juli 2001 stuurt aan: Prijsvraag, Redactie Coolia, Postbus 9514, 2300 RA Leiden, dingt mee naar een boekenbon van f 25,- of BEF 500. Redactieleden van Coolia zijn uitgesloten. De winnaar zal in Coolia 44(4) bekend worden gemaakt. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd.